

rierne, medens det med Hensyn til enkelte af dem kunde være betænkeligt at betro dem mere selvstændige Stillinger udenfor, ligesom jeg heller ikke paa nogen Maade kan ønske, at de skulde rykke op i Contoirchefsplasserne, som jeg maa ansee det vigtigt altid blive besatte med dygtige Mænd. Naar det overhovedet er sagt, at disse Alderstillaag vil hindre en friere Bevægelse, medvirke til at holde Folk tilbage i Ministerierne og hindre dem fra at søge ud efter, saa maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at Ministerierne ikke have saa overordentlig store Kræfter til at befordre en saadan friere Bevægelse, idetmindste er det ikke Tilfældet med alle Ministerier. Der er i denne Henseende en overordentlig stor Forskjel; der er visse Ministerier, hvorfra vedkommende underordnede Contoirembetsmænd temmelig hurtigt kunne gaae ud til andre Stillinger, baade fordi vedkommende Ministerium har at gjøre Forslag til en stor Mængde Embeders Besættelse, og fordi der overhovedet er en stor Mængde Embeder, til hvilke den Dannelse, de Paagældende have nydt og conserveret i selve Ministeriet, maa gjøre dem fortrinnsvis skikkede; dette gælder for Exempel for en stor Deel om Justitsministeriet. Der er derimod andre Ministerier, som have meget faa Embeder at besætte, til hvilke de kunne forflytte Embedsmænd med de Kundskaber, som de forlange hos deres Contoirembetsmænd, og selve de Embeder, til hvilke disse Embedsmænd jvnsteds med Embedsmænd under de andre Ministerier kunne concurrere, kræve en Dygtighed, som maaskee ikke ganstke conserveres ved Tjenes- ten under de enkelte specielle Ministerier. Næst- sten i alle Ministerier kræves der, som Forhol-

dene nu ere, hos de fleste Embedsmænd en vis almindelig juridisk Dannelse; men den juridiske Dannelse, som en Dommer behøver og som man hos ham gjør Krav paa, den beva- res meget væsensfuld af de juridiske Candida- ter, der i flere Aar virke som Contoires- embedsmænd i flere Brancher under Inden- rigsministeriet, Cultusministeriet og Finants- ministeriet samt andre Steder, og derved afs- fjæres en stor Deel af Contoirembetsmændene under disse Ministerier fra den Udset til Bes- fordring udenfor, som der her er hentydet til, for at befordre en friere Bevægelse. Denne friere Bevægelse vil heller ikke befordres, naar man altsor ængstelig tager Hensyn til Pen- sionsbyrden. Naar man vil indskrænke Pen- sionsberettigelsen, vil denne Indskrænkning i det Hele kun kunne gjøre sig gældende med Hensyn til de underordnede Embedsstillinger, hvor baade Folk paa Grund af Aldersforhold meget sjælden pensioneres, og hvor Pensionen beløber mindre, saa at Besparelsen ikke er stor, medens derimod Udelukkelsen fra Pensionsbe- rettigelsen undertiden vil have skadelige Følger derved, at der i Embedsstillingerne bevares Folk, som ere mindre brugbare. Foraaavdt der dernæst er hentydet paa, at det er en Mån- gel ved den hele foreslaaede Lønningsmaade, at Lønningen fastsættes classeviis efter Embederne, medens der dog i Embeder af samme Klasse kræves en forskjellig Grad af Dygtighed og Dannelse, saa troer jeg efter den Erfaring, jeg har gjort, at det dog vilde være temmelig betænkeligt her altsor meget at bestræbe sig for at udøve Retfærdighed og at give den Dyg- tige mere end den mindre Dygtige.